

Natura morta

Il·lustració: Javi Oviedo.

De mica en mica, la remodelada avinguda de Bertrand i Serra i la contigua plaça del Remei van acabant d'agafar forma. Té un aire familiarment grisot, no ho podem negar. En el número anterior, el regidor d'Urbanisme, David Aaron López, ja ens va presentar un espai al qual calia donar un temps d'assentament i adequació a tot el paisatge urbà que l'envolta: la moribunda Fàbrica Nova envoltada d'un entorn de terra remoguda, les cases de davant de la factoria i la connexió amb la via de Sant Ignasi. Orgulloses, les xarxes socials de l'Ajuntament i de l'alcalde mostren una obra pràcticament acabada.

Aspecte i sensacions semblants a les d'un cotxe que acaba de sortir de fàbrica. Amb aquella flaire. Però potser tot és massa nou... Nou i impersonal. Ja suposem que els veïns hi aniran sumant usos. D'entrada, això sí, la que resulta recurrentment calamitosa és la tendència a aplanar, encimentar i empedrar, relegant l'enjardinat i el verd a la mínima expressió. Els arbres, plantats de nou en renglera, ni es veuen, si no es miren a contrallum. No sabríem pas dir si en l'àmbit urbanístic existeix el gènere de la natura morta. En aquest cas, més que estàtica o inerta... és difunta. Ni un brot verd... de moment.